

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 27/17

Luxemburg, 9 maart 2017

Arrest in zaak C-398/15

Camera di Commercio, Industria, Artigianato e Agricoltura di Lecce /
Salvatore Manni

Volgens het Hof bestaat er voor persoonsgegevens in het vennootschapsregister geen recht om te worden vergeten

De lidstaten kunnen echter, na verloop van een voldoende lange termijn na de ontbinding van de betrokken vennootschap, in uitzonderlijke gevallen de toegang van derden tot die gegevens beperken

In 2007 heeft Salvatore Manni, bestuurder van een vennootschap waaraan de opdracht is gegund voor de bouw van een toeristencomplex in Italië, een rechtszaak aangespannen tegen de kamer van koophandel van Lecce. Volgens hem raakten de wooneenheden van het complex niet verkocht omdat uit het vennootschapsregister bleek dat hij bestuurder was geweest van een andere vennootschap die in 1992 failliet was gegaan en in 2005 was vereffend.

De Tribunale di Lecce (rechtbank Lecce, Italië) heeft de kamer van koophandel gelast de persoonsgegevens die Manni in verband brengen met het faillissement van de eerdere vennootschap te anonimiseren en haar veroordeeld tot vergoeding van de door Manni geleden schade. Nadat de kamer van koophandel van Lecce tegen die uitspraak cassatieberoep had ingesteld, heeft de Corte suprema di cassazione (hoogste rechter, Italië) een aantal prejudiciële vragen voorgelegd aan het Hof van Justitie. Deze rechter vraagt of de richtlijn betreffende de bescherming van de gegevens van natuurlijke personen¹ en de richtlijn betreffende de openbaarmaking van vennootschapsakten² eraan in de weg staan dat eenieder zonder beperking in de tijd kennis kan nemen van de in het vennootschapsregister opgenomen gegevens betreffende natuurlijke personen.

In het arrest van vandaag merkt het Hof om te beginnen op dat de openbaarheid van de vennootschapsregisters tot doel heeft de rechtszekerheid in de betrekkingen tussen vennootschappen en derden te verzekeren, en met name de belangen van derden ten aanzien van vennootschappen op aandelen en vennootschappen met beperkte aansprakelijkheid te beschermen aangezien deze vennootschappen aan derden geen andere waarborg bieden dan het vennootschapsvermogen. Het Hof stelt voorts vast dat nog jaren nadat een vennootschap is opgehouden te bestaan vragen kunnen rijzen waarvoor het nodig is te beschikken over in het vennootschapsregister opgenomen persoonsgegevens. Aangezien 1) er sprake kan zijn van tal van rechten en rechtsbetrekkingen die een vennootschap (ook na haar ontbinding) kunnen binden aan belanghebbenden in verschillende lidstaten, en 2) de in de verschillende nationale rechtsstelsels vastgestelde verjaringstermijnen sterk uiteenlopen, lijkt het immers onmogelijk om te komen tot één

¹ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 1995, L 281, blz. 31).

² Eerste richtlijn (68/151/EEG) van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken (PB 1968, L 65, blz. 8), zoals gewijzigd bij richtlijn 2003/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2003 (PB 2003, L 221, blz. 13).

termijn na het verstrijken waarvan de inschrijving in het register en openbaarmaking van de gegevens niet meer nodig zouden zijn.

De lidstaten kunnen natuurlijke personen van wie de gegevens in het vennootschapsregister zijn ingeschreven, dus niet het recht toekennen te verkrijgen dat de hen betreffende persoonsgegevens na een bepaalde periode na de ontbinding van de vennootschap worden uitgewist.

Volgens het Hof is die inbreuk op de grondrechten van de betrokkenen (met name het recht op eerbiediging van het privéleven en het recht op bescherming van persoonsgegevens, beide gewaarborgd door het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie) niet onevenredig aangezien 1) slechts een beperkt aantal persoonsgegevens wordt ingeschreven in het vennootschapsregister en 2) het gerechtvaardigd is dat natuurlijke personen die ervoor kiezen om aan het economisch verkeer deel te nemen met behulp van een vennootschap op aandelen of een vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, die aan derden geen andere waarborg biedt dan het vermogen van die vennootschap, de gegevens met betrekking tot hun identiteit en taken binnen de vennootschap openbaar dienen te maken.

Het Hof sluit evenwel niet uit dat in bijzondere situaties zwaarwegende en gerechtvaardigde redenen die verband houden met het specifieke geval van de betrokkene bij wijze van uitzondering kunnen rechtvaardigen dat de toegang tot de hem betreffende persoonsgegevens na verloop van een voldoende lange termijn na de ontbinding van de vennootschap wordt beperkt tot derden die een aantoonbaar belang hebben bij inzage in die gegevens. Een dergelijke beperking van de toegang tot persoonsgegevens moet voortvloeien uit een beoordeling per geval. Het is aan elke lidstaat om te beslissen of hij een dergelijke toegangsbeperking in zijn rechtsorde wil opnemen.

In de onderhavige zaak is het Hof van oordeel dat de enkele omstandigheid dat de wooneenheden van het toeristencomplex niet verkocht raken omdat geïnteresseerde kopers toegang hebben tot de gegevens over Manni in het vennootschapsregister, op zich geen beperking van de toegang van derden tot die gegevens kan rechtvaardigen, met name gelet op het gerechtvaardigde belang van geïnteresseerde kopers om die informatie te hebben.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106